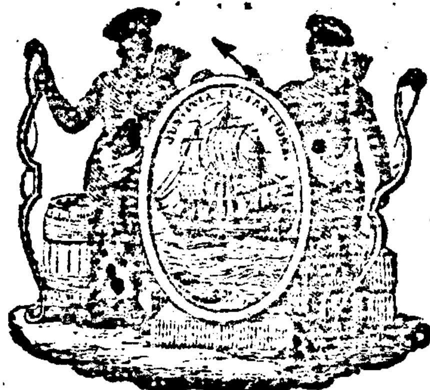
N°. 17. A°. 1840.

WOENSDAG, den 26sten FEBRUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE

van den 22sten Februarij 1840.

Houdende intrekking der premien op den invoer van Tigchels, Pannen en Dakleijen, bij Publicatie van 5 | 7 October 1837 uitgeloofd.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal bij de premien Publicatie van 5 | 7 October 1837 (Gouvernements-blad No. 7), uitgeloofd voor den aanvoer van Tigchels, Pannen en Leijen bevonden zijn niet in allendeele aan de verwachting te beantwoorden, en bij Artikel 9 dier Publicatie is bepaald, dat bij eventueele intrekking dier premien, daarvan *zes* maanden te voren aankondiging zoude gedaan worden.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze, aan te kondigen, dat na den Eersten September dezes Jaars, geene zoodanige premien meer van Gouvernements wege zullen uitbetaald worden; hebbende het Gouvernement zoowel door eenen ruimen termijn te stellen voor het verdekken der Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* met onbrandbare stoffen, als door de hovenbedoelde, thans ingetrokken wordende premien, van deszelfs zijde al dat gene gedaan, wat de veiligheid der Stad in het algemeen belang eenigzins gedoogde; en wordende de eigenaren van- en belanghebbenden in Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo*, andermaal gewaarschouwd, tot naleving der heilzame verordening van het voormalig Gemeente Bestuur, vervat in deszelfs Publicatie van 27 | 28 September 1832; daar, bij expiratie van den gestelden termijn voor het verdekken der Gebouwen met onbrandbare stoffen, met ultimo September 1842, de nalatigen aan zich zelven te wijten zullen hebben, dat de Wet ten strengsten op hen van toepassing worde gemaakt.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo* den *twee-en-twintigsten* Februarij des Jaars 1840, het *zeven-en-twintigste* van Zijner Majesteits Regering.

J. C. RIJK.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 24 Februarij daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Februarij 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Quassiba* en hare Kinderen *Pranse* (alias) *Affiba*, *Trobie*, *Hendrik*, *Frans*, *George* (alias) *Joseph*, *Marius*, *Johanna* en *Coba*; toebehoord hebbende aan JOHAN QUASSIE van ENGEL.

2°. Aan den Slaaf *Frans*; toebehoord hebbende aan J. G. J. van SAINT ANDRÉ.

3°. Aan de Slavin *Carolina* (alias) *Amba*; toebehoord hebbende aan J. A. van L. van ROETJES.

4°. Aan de Slavin *Rebecca*; toebehoord hebbende aan SARA BUENO DE MESQUITA.

5°. Aan de Slavin *Elise*; toebehoord hebbende aan GRACIA DE LA PARRA.

6°. Aan de Slavin *Clasina*; toebehoord hebbende aan SENEBA van FANNY van RENSEIJL.

7°. Aan de Slavin *Jeannette*; toebehoord hebbende aan F. L. PICHOT.

8°. Aan den Slaaf *Willem*; toebehoord hebbende aan IM THURN en BIXBY.

9°. Aan de Slaven *Theresia*, *Albertus*, *Antoinetta Francina* en *Cato*; toebehoord hebbende aan PAMELA van MUNTZ.

10°. Aan de Slavin *Madeleentje* en hare Kinderen *Henry* en *Carolina Josephina*; toebehoord hebbende aan GRACIA van WICHERS.

11°. Aan de Slaven *François* en *Charles*; toebehoord hebbende aan F. P. COLSOUL.

12°. Aan de Slavin *Elisabeth*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen J. G. AKKERMAN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. MARIA VAN TER HUNNEPE.
JEANNETTE VAN TER HUNNEPE.
JOHANNES VAN TER HUNNEPE.
HENDRIK VAN TER HUNNEPE.
FRANÇOIS VAN TER HUNNEPE.
GEORGE JOSEPH VAN TER HUNNEPE.
MARIUS VAN TER HUNNEPE.
JOHANNA MAGDALENA VAN TER HUNNEPE; — en
JACOBA MARIA VAN TER HUNNEPE.

2°. JOHANNES FRANÇOIS THOMAS CAMPTON.

3°. SUSANNA CAROLINA BIRKENVELD.

4°. REBECCA JOSEPHINA RESVAAL.

5°. JOHANNA MARIA ELISE WIJNGAARD.

6°. LOUISA CLASINA CABENDA.

7°. JEANNETTE DUNKROTH.

8°. WILLEM AGATON.

9°. MARIA THERESIA EVA ALTENBERG.
ALBERTUS ALTENBERG.
ANTOINETTA FRANCINA ALTENBERG.
CATO ALTENBERG.

10°. ADRIANA MAGDALENA BAHLINGEN.
HENRY RUDOLPH BAHLINGEN.
CAROLINA JOSEPHINA BAHLINGEN.

11°. FRANÇOIS KODLIN.
CHARLES EDUARD KODLIN; — en

12°. ELISABETH SOPHIA KIRN.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Februarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, van den 21sten dezer, No. 278 | 239, is ten gevolge van het aan den Heer R. H. ESSER verleend buitenlandsch verlof, bepaald, dat van en met den 1sten April aanstaande de functien van HAVENMEESTER zullen worden waargenomen door den Heer F. C. COBLIJN.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 22 Februarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 50 | 8, aan den Heer ISAAC DEL PRADO, op het daarom door denzelve gedaan verzoek, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van KAPITEIN bij de Schutterij van *Paramaribo.*

De Kapitein Adjudant,

R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 December.

Het half officieel orgaan de *Moniteur Parisien* behelst het volgende:

»Het gouvernement heeft depeches uit Algiers ontvangen tot den 7den December.

»Sedert den vorigen post heeft er geen belangrijk voorval in de provincie plaats gehad; het door de Arabieren aangenomen stelsel van kleine afzonderlijke aanvallen heeft voortgeduurd. Kleine troepen Hadjouten en ruiters tot de onderscheiden kalif'as van *Abd el Kader* behoorende, hebben op verschillende punten in de vlakte getracht het vee te rooven, maar bijna overal zijn zij afgewezen door de dapperheid der troepen die met de verdediging der verschillende kampen zijn belast. In de plaats gehad hebbende ontmoetingen zijn verscheiden Arabieren door onze soldaten gedood en vele paarden buit gemaakt.

»Op de linie van de Chiffa concentreren zich de troepen. De verdedigingswerken van de stad Belidah worden met allen mogelijken ijver voortgezet. De dijk, aangelegd om het water ten allen tijde naar de Casbah te leiden, beantwoordt aan de bedoeling. Deze stad is van al het noodige voorzien.

»De Arabieren hebben getracht al de rondom Belidah uitgevoerde werkzaamheden te verontrusten. Eerst de kabijlen, en later de geregelde troepen van den kalifa van Miliana, hebben zich in de ravins verscholen en onophoudelijk op onze troepen gevuurd. Wij hebben eenige dooden en gekwetsten gehad. Volgens de rapporten van den generaal *Duvivier*, heeft de vijand veel volks verloren.

»Daar de stoombooten van Bona en Oran op het oogenblik van vertrek te Algiers niet aangekomen waren, had men geen tijdingen uit die provinciën."

De berigten door de bladen van Marseille na de aankomst der jongste stoomboot, luiden veel verontrustender dan het bovenstaande. Zij geven de vrees te kennen voor eenen algemeenen aanval van de zijde des Emirs op Algiers, en verzekeren dat, met uitzondering van de voornaamste vaste punten, de onderscheidene militaire posten verlaten zijn en de troepen naar den omtrek van Algiers waren afgetrokken. In *l'Eclaireur de la méditerrannée* leest men onder anderen: »De heden ontvangen tijdingen uit Algiers luiden verontrustend. De *Alcheron* is den 7den van daar vertrokken. Men zegt dat onze troepen uit vrees voor een aanval op de stad, te Algiers zijn binnengekomen; de kolonisten zijn insgelijks in de stad gekomen. Onze soldaten hebben de legerkampen verlaten; alleen de versterkte punten, zoo als Belida, Bouffarick zijn bezet gebleven. Men zegt dat alle onze pachthoeven in de vlakte vernield zijn."

In een ander bijzonder berigt leest men: »De ramadan-vasten is ten einde. Wij vernemen uit eene goede bron, dat de Emir, die met zijne troepen te Medeah kampeert en aan de westelijke grens van het grondgebied der Hadjouten, tusschen den 8sten en den 10den, in de vlakte moest afdalen, met 6000 ruiters, 10,000 voetknechten en 20 stukken geschut, en dat *Ben Zamoun* van uit het Oosten met zijne kabailen zich met hem moet vereenigen, om eenen aanslag op Algiers te doen. Hierdoor laat zich de bijeentrekking onzer troepen verklaren, en het verlaten van de kampen Oued-Haley, Beneden-Belida, Karra-Mustapha, alsmede de opruiming van een groot getal voorwaarts gelegen blokhuizen, en doet ons inzien, vooral ook bij het behoedzaam gedrag van het gouvernement, dat men, aangezien onze minderheid in getal, en om den uitslag te verzekeren, het gevecht slechts binnen onze eigene liniën wil aannemen."

In andere berigten wordt de magt van *Abd el Kader* nog veel grooter opgegeven; doch waarschijnlijk heerscht in deze berigten veel overdrijving.

— Uit Marseille wordt gemeld, dat sedert het uitbreken der vijandelijkheden in Afrika, reeds 4,800 man derwaarts zijn overgescheept.

— De *Moniteur Parisien* vermeldt, dat het gouvernement depeches uit Algiers tot den 13den December heeft ontvangen. Er had een vrij levendig gevecht in de provincie Algiers plaats gehad, tusschen het kamp van Arba en den loop der Aratch. De kolonel *Lafontaine* met eene mobiele kolonne van uit dit kamp terugkeerende, had 1000 à 1200 Hadjoutische ruiters, door een detachement infanterie ondersteund, ontmoet. Bij het daarop ontstaand gevecht, hadden de Franschen vier dooden en eenige gekwetsten gehad. De vijand had een vrij talrijk verlies geleden. De marechal-de-camp *Dampière* was met eene kolonne ter hulp gesneld, waarop de vijand was afgetrokken.

Den 11den was een vijandelijk detachement van 400 man infanterie en 200 paarden de Ouad Kaddara overgetrokken en had eene fusillade tegen het kamp Kara Mustapha ondernomen, waarna het weder afgetrokken was. Dit waren de beide eenige ontmoetingen die plaats gehad hadden.

Te Bona, Oran en Constantine was alles rustig. In laatstgemelde provincie hadden verscheidene inlandsche chefs aan den generaal *Galblois* geschreven om hunne trouw te betuigen; de zendelingen van *Abd el Kader* hadden bij de Kabijlen niet veel bijval gevonden. De gezondheidstoestand verbeterde te Constantine. Er werd even als te Philippeville, een hospitaal en eene kaserne gebouwd.

Het *Journal des Débats* de bovengemelde berigten toelichtende, zegt, dat de gevechten waarvan daarin gesproken wordt, slechts op drie à vier uren afstands van Algiers zijn geleverd. De Arabieren deden hunnen aanval aan de oostelijke zijde. De groote kampen van Bouffarik en Blida bevinden zich zuidwaarts in de vlakte van Mitedja op zes en tien uren afstands van Algiers; deze stonden dus nu op zich zelve en waren werkeloos, daar hare bezetting te zwak was om bij den aanval der Arabieren, door eene detachering, eene diverse op derzelver flank te maken.

Het *Journal* vermeldt voorts, dat men nu de zekerheid had, dat *Abd el Kader* in persoon den inval bestuurde. Zijne militaire dispositiën waren vrij opmerkelijk; hij had zich eene geregelde krijgsmagt gevormd, waarbij ook infanterie, om de kavallerie te ondersteunen, hetwelk eene nieuwigheid onder de Arabieren was. De verst gelegen kampen liet hij ongemoeid; de provinciën Oran en Constantine waren rustig; maar hij zocht de verdedigingslijn der Franschen te doorboren, waar zij het digtst Algiers nadert. Het bleek daaruit, dat het wel zijn oogmerk was geweest, om tot in het hart onzer bezittingen door te dringen, welligt de Franschen geheel binnen Algiers opgesloten te houden. Maar hij moest zich nu reeds in zijne verwachting bedrogen zien, daar de Franschen zich nu binnen den omtrek van drie à vier uren van Algiers konden handhaven, terwijl men in het voorjaar, na de komst der troepen, aanvallend zou te werk gaan.

— Een nieuw middel van bedrog is dezer dagen ontdekt en heeft tot ijverige nasporingen van de policie aanleiding gegeven. Het schijnt dat zekere lieden eene soort van bureau hadden geopend, waar zij zich jegens den eerstkomenden verbonden, om hem, voor eene som van 200 fr., de Romeinsche decoratie van den Gouden Spoor te bezorgen. Men stort het gevorderde geld, en geen twee maanden zijn er verloopen, of de gezegde decoratie met al de behoorlijke titels, zijn bij den persoon ontvangen, die zich de gezegde som getroost had om zijne borst met eene ridderorde versierd te zien. Maar een der personen die langs dien weg de ridderorde van den Gouden Spoor bekomen en daarna twijfel aangaande de echtheid opgevat had, deswege nadere inlichtingen genomen hebbende, ontdekte eindelijk, dat deze nieuwe soort van kanselarij zelve de kruisen en de titels vervaardigde, en die aldus edelmoedig, voor de geringe som van 200 fr., uitdeelde.

— Men weet dat de bekende luchtreiziger *Green*, die eenige jaren geleden op eenen togt van Londen naar Parijs in het Nassausche te land kwam, er ernstig aan denkt om den Atlantischen oceaan over te vliegen. Een Engelsch blad behelst dienaangaande het volgende:

Plan eener luchtvaart van Amerika naar Europa.

»*Green* beweert, dat een ballon veel langer strak en elastiek blijft, als hij met gekoold waterstof-gas, dan als hij met zuiver waterstof-gas gevuld is. De laatste luchtsoort is zoo dun, dat zij door de zijde dringt, hetgeen de eerste niet doet. *Green* overtuigde zich daarvan bij 275 luchtreizen. Wel is waar is het gekoolde waterstof-gas zwaarder dan het zuivere, en onderstelt dus, onder gelijke omstandigheden, eenen grooteren ballon: evenwel zijn deszelfs voordeelen veel grooter, en beslissend bij de bedoelde onderneming over den Atlantischen oceaan. Ballons, naar *Greens* methode gevuld, behouden hun gas weken lang. Hij maakte omstreeks 3000 mijlen met hetzelfde gas, en had het drie maanden lang kunnen gebruiken. Boven de lagere luchtstroomen en landwinden vindt men steeds een' stroom, die aanhoudend over de Atlantische zee waait en noord-westwaarts gaat. Heeft men eens de hoogte van dezen luchtstroom bereikt, dan gaat de zaak van zelve. Een ballon, die den wind volgt, wordt als een integrerend gedeelte van de luchtzuil die hem voortsleept. Een luchtgevaarte van de grootte van den Nassau-ballon zou gemakkelijk drie personen en levensmiddelen voor drie of vier maanden kunnen bevatte[n]. Men heeft het volkomen in zijne magt, den[-] zelven naar goeddunken te laten rijzen [en] dalen, en zoo heeft *Green*, in vertrouwe[n] dat zijn gas verscheidene weken duurt, [en] hij den genoemden luchtstroom zal kunne[n] benuttigen, besloten, van New York na[ar] Engeland over te vliegen. Hij verlangt gee[ne] belooning, indien het publiek, hetwelk h[em] nog nooit bedroog, hem in staat stelt o[m] eenen ballon te vervaardigen, gelijk [die] voor deze groote onderneming vereisc[ht] wordt."

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, op 's Lands Etablissement van Houtvellingen, aan de rivier *Coppename:* het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten, bestemd naar Rotterdam; geladen met 180 stukken Balken, Kromhouten en Sporen, diverse Houtsoorten, als: *Anaura, Ceder, Bolletrie, Cabbes, Groenhart, Krapa, Locus, Peto* en *Purperhart*, te zamen metende 6,240 kubiek voeten.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.